

בניטים, ורשותם בו שם הקדוש
העליזון. בתחילה לנחש, כמו
שנאמר (משלית) דרכ' נחש עלי ציר.
נחש, הרי נודע שמעורר צור. ונאמר
זה באיזה מקום התגללה? כאן
היא התגללה, שבחותה הנני עמד
לפניך שם על הצור. ומה זה צור?
כמו שנאמר (דברים ל) הצור פמים
פעלו. ושם ידע משה איך עמד
נחש עלי צור. והרי בארנו את
הברורים.

אמר רבי יהודה, אם היה כתוב
שותך - יפה שאלת. אלא הרי
כתוב, והכית בצור ויצאו ממנה
מים. אמר לו, וראי לך הוא, שאין
לך כל שם ושם מאותם שמות
קדושים של הקדוש ברוך הוא
שלאל עוזה נסים וגבורות ומוציא
כל מה שאריך לעוזם, כל שכן
להוציאו באן מים.

אמר לו, אם לך, הרי כתוב הן
הכה צור ויזובו מים. מי מבה את
שם? אמר לו, פטיש חריף ירוע
בקבאותיו, אתה שואל את זה?
אללא בא ראה, בכל מקום צור זה
גבורה, וכשروعה הקדוש ברוך
הוא להפתות או להקלות,
מתעוררת גבורה זו, ואזתא
הגבורה מבה ומלה. וזהו כתוב
(הhalim ע) הן הכה צור ויזובו מים.
ואם לא שמתעורר צור ומלה
במקום שאריך - לא נובעים מים.
אמר לו, אם לך, הרי כתוב בדברים
לו צור יולדך פשי. ושנינו, מה זה
פשי? בולומר החלשת אותנו. אמר
לו, וראי לך זה, שאמללא ירעו
הראשיים שהצור הנה עתיד
להתעורר בגדרם ולהקלות אותם,
יקומו מלחטה לפניו, אלא חלש
הוא בעיניהם. הוזיל ויאים
מתבוננים בו ולא מסתכלים
בדרכיהם (בכיסאותיהם), ועל זה צור
יולדך פשי.

בקודמיთא נחש, כמה דעתם, (משל ל) דרכ'
נחש עלי צור. נחש, הא אתייע דאתער
צור. (נ"א ואתער ציר) בגין אחר אתגלי, הכא
אתגלי דכתיב ההני עומד לפניה שם על
הצור. ומאן צור. כמה דעת אמר (דברים לב)
הצור פמים פעלוו, ותמן ידע משה היה
קאים נחש עלי צור. והא אוקימנא מלוי.
אמר רבי יהודה, אי ליישתיק קרא יאות
שאיילתא. אלא הא כתיב, והכית
בצור ויצאו ממנה מים. אמר ליה, ודאי הכי
הוא, דלית לך כל שמא ושמא, מאינון
שמהן קדישין דקודשא בריך הוא, שלא
עבד נסין וגבוראן, ואפיק פלא דעתך
לעלמא, כל שכן לאפקא הכא מיא.

אמר ליה, אי הכי, הא כתיב, (תהלים עח) הן
הכה צור ויזובו מים. מאן מהי
לשמיה. אמר ליה, פטיש חריפה, בקטורי
ידייע, ואת שאל דא. אלא תא חז, בכל
אחר צור גבורה, וכד בעי קדשא בריך הוא
למחאה, או לאלקאה, אתיער גבורה דא
ויה הוא גבורה מהי ולקי, ודא הוא דכתיב,
הן הכה צור ויזובו מים. ואי לאו דאתער
צור, ולקי באחר דעתך, לא נבייען מיא.
אמר ליה, אי הכי, הא כתיב, (דברים לב) צור
יליך פשי. ותגונן Mai תשי, כלומר
חלשת ליה. אמר ליה ודאי הכי הוא,
דאלאי ינדעון חייביא, דהאי צור זמין
לאתערא לך ליה, ולאלקהה לוין, ימנעון
מלמייחב קמיה, אלא חלשה איה
בעינייה, הוזיל ולא מסתפליב בה, ולא
מסתפליל בארכיהו (ס"א נפרשייה) רעל דא צור
יליך פשי.